

SBORNÍK

JEDNOTY STARÝCH ČESKÝCH RODŮ V PRAZE

Rodopis - Historie - Heraldika.

Vychází 1/4letně Majitel nakladatel a vydavatel spolek: Jednoty Starých českých rodů v Praze. — Rediguje Dr. Vincenc Matina. — Redakce a administrace Prana II., Jircháře 10. Telefon 438-76. — Odpovědný redaktor Dr. Jan Rejsa. — Předplatné: ročně Kč 12.— Příspěvek členský: Kč 30.—, za správní rok. — Zápisné Kč 3.— pro nové členy.

Užívání novin. známek povoleno výn. řed. počt ze 7. června 1933 č. 1428:9 VII-1933.

Dr. Josef Volf:

ČEŠTÍ EXULANTI V MATRIKÁCH PERENSKÝCH.

IX.

Mladota ze Solopisk Jiří odešel r. 1628 z Čech, viz Bílek, Ref., str. 194, a Konf., str. 376, a byl již 6. VI. 1628 kmotrem v českém kostele perenském. R. 1629 žil tam se svou ženou a 4 dětmi. 16. VIII. 1631 a 25. VIII. 1631 vystupuje jako kmotr. R. 1632 prohlásil kurfiřtské komisi, že nemůže nic dáti, poněvadž měl jen malý stateček v Čechách, z něhož měl jen skrovné živobytí. Své nejlepší věci, které po předcích zdědil, prodal a je tudíž odkázán na pomoc jiných lidí. 13. XI. 1633 byl kmotrem synu Petra Kelbla, viz Teplý 1900, str. 95. Sloužil v saském vojsku, s nímž byl r. 1634 v Litoměřicích. R. 1635 zemřelo mu v Perně dítě a 4. VI. 1635 byl obviněn, že je kalvín, viz Nosidlo, str. 78. Téhož roku žádal kurfiřta o pas do Čech; píše v žádosti, že žije od r. 1628 pod ochranou kurfiřta v Perně, kde to málo, co si přinesl, utratil, takže je nucen poohlédnouti se pro sebe a svou rodinu po živobytí. R. 1640 žil v Žitavě. Srv. Schmertosch 1902, str. 146. — Známe jest jeho památník „Liber de Exulantibus“ do něhož si dal zapisovati exulanty v Perně, ve Freiberku, v Žitavě, v Drážďanech, v Hofu a v Žandavě. Originál tohoto památníku není znám; přepis jeho pořídil si J. Párys, horlivý sběratel českých starožitností, který jej dal redaktorovi Lumíra B. Mikovcovi. Tento přetiskl jej v Čas. Mus. král. česk. 1856, str. 81 a d. v článku: Hesla Čechů a osob v království České přijatých. Znovu přetiskla tato hesla v Musejníku 1909, str. 138/41 Anna

Holinová pod titulem : Povzdechy českých exulantů z r. 1629-31 ; píše, neznajíc Mikovce, že vypisuje povzdechy ze starého rukopisu : *Quaedam ex libro de Exulantibus*, edito per L. B. Ml. de S. Její čistopis získal z její pozůstalosti známý sběratel Rys v Praze. Podle Holinové přetiskl znovu Zíbrt ve Světové knihovně č. 593/4.

Mnichovská (Michofsky) *Regina Justina*, roz. Habrvešlová z Habernfeldu, vdova po Mat. Mnichovském, radním v Praze, km. 8. II. 1632 dceři Dan. Moellera. Dcera její Judita provdala se za Jiřího Lociku. Srv. Bílek, *Konf.*, str. 1021 ; Líva, 1930, str. 397.

Moeller Adam, z Prahy. Choť jeho pohřbena 7. V. 1633.

Moeller Daniel, kožišník z Prahy (někdy zapsáno : z Litoměřic). 24. III. 1628 se mu nar. syn Jan, jemuž byli za km. M. Pavel Stránský, Ondřej Nič a Sabina, choť Mich. Bergmanna, vesměs z Litoměřic. 16. V. 1631 žení se s pannou Kateřinou, dcerou po Ondřeji Sachsovi, býv. sousedu a pekaři na Nov. M. Pr. a je zván synem Bartoloměje, býv. kožišníka na Nov. M. Pr. 8. II. 1632 se mu narodila dcera Anna ; km. byli Mat. Švík z Lukonos, pí Regina Mnichovská a pí Dorota Kalousková (Kalouske). 24. II. 1635 zemř. mu jeho manželka a 23. III. 1638 jeho dcera.

Moeller (Miller, Müller, Myler) Jakub, z Prahy, kterého uvádí Doerr 1900, str. 8, č. 28, podle závěti jeho ženy Mariany (Pirna, *Test.*, č. 134) jako Miller. 24. I. 1630 uvádí jej Teplý 1900, str. 94, jako km. syna Petra Kelbla ; 14. III. t. r. byl km. dceři Jonáše Hegenbartha. 2. (12.) IX. 1636 odkazuje jeho vdova část peněz, kterou má v Praze, synům a dceři Zikm. Celestýna, dále Janu Kvasničkovi a manželce jeho Dorotě, roz. z Freifeldu. Dále odkazuje svému přijatému synovi MUDr. Štěpánu Štefkovi z Koloděj a zmíněnému Kvasničkovi 13. IX. pohyblivý majetek a dceři Štefkově Anně a jejím budoucím dětem pozemky v Čechách. V dodatcích k závěti z r. 1643 zvětšila odkazy Štefkovi, jeho dceři Anně, Celestýnům a synům své zemřelé sestry. Závěť je česká. Otevřena byla 16. IV. 1644 v Perně. — Zajímavý je list Marianin, který psala 20. IV. 1629 z Perna císaři Ferdinandovi. Prosí císaře, aby jí dovolil, aby se mohla pro snadnější vyřízení svých záležitostí odebrati na šest neděl z Perna do Prahy. Obsah její prosby jest stejný jako skoro u všech exulantů : při odchodu z království Českého nemohla bezelstně opatřiti všechny své věci a prodati, co by k prodeji bylo bývalo. Ustanovila proto k tomu plnomocníka, avšak týž to nemohl provésti, jak jí sděloval. Proto prosila poníženě a pokorně císaře,

aby jí tu milost učinil a k vyřízení těchto věcí do měst Pražských na šest neděl jí jíti dovolil. Slibuje, že se bude pokorně chovati a že se hned po vyřízení zase pryč z království odeberé. Ferdinand II. dal tento list na modlitbách trvajících Mariany 2. VIII. 1629 místodržícím v Praze k dobrozdání, má-li se jí vyhověti, ale tito odpověděli 18. VIII. záporně. Příčiny, které Mariana předstírá, nejsou prý podstatné, nebo kdyby prý byl plnomocník její oč se k nim na místě a k ruce její utekl a stížnost na něco vznášel, bylo by prý jí bývalo zpomoženo; poněvadž se tak od ní nestalo a ona sobě do nikoho před místodržiteli nijak nestěžovala, proto prý jest to vše jen pouhý úskok a žádosti její se vyhověti nemá. Viz Dvorský, Staré písemné památky žen a dcer českých 1869, str. 268/9; Schmertosch, Adel. Exulanten, str. 261; Líva, 1930, str. 379.

Moeller Jan, z Prahy, zemř. 31. VIII. 1632.

Moeller Křištof, vdovec z Děčína, oženil se 20. V. 1629 „ohne Gesang und Klang“ s Marií, dcerou po měšťanu a kupci Řeh. Kreutzerovi.

Moeller Mikuláš, z Prahy; někdo z jeho rodiny pohř. 7. VII. 1632, za hrob 1 t. 49 gr. On sám pohř. 13. IX. 1642. Dal prý za hrob také 5 zlatých prstenů („soll auch 5 goldene Ringe gegeben haben“, praví kost. účty).

Moeller (Muller) Václav, z Třebenic, pohř. 30. I. 1632.

Moeller Václav, švédský trubač, pohř. 21. IX. 1632.

Moeller Zachariáš, tkadlec; 27. I. 1628 se mu nar. dcera Marie, km. vesměs Němci; 1628 mu umř. děčko, za zvonění 4 gr.; sám zemř. 17. I. 1633. Moellerová Jana, tkalcová, snad jeho žena, zemř. 9. IX. 1632.

Moeller (Moller) Zachariáš, farář v Rosn(w)itz v Čechách. 18. VI. 1625 zemř. mu synáček, pohř. kázání, viz Pescheck, Gegenref. II, str. 524. 18. II. 1627 byla jeho dcera Majdalena km.; 24. IX. 1628 zemř. mu manž. Oženil se a nar. se mu 6. II. 1632 syn Zachariáš; km. Němci. 13. V. 1632 zemř. mu děčko, 13. I. 1633 hoch. Pescheck, Exul., str. 37, nazývá jej českým pastorem. Srv. Zibrť-Volf IV, č. 9330.

Moenich Michal, někdy farář „v Bodroschen“ v Čechách zemř. 1652, viz Teplý 1900, str. 96.

Mohr (Černocho?) Adam, z Prahy, zemř. 30. IX. 1631; za hrob 34 gr.

Mohr (Černocho?) Karel, ze Sušice; 17. IV. 1631 zemř. mu žena.

Moravec (Morawitz) Štěpán, z Prahy, oženil se v Perně

s Annou Kanderskou z Kand. Hory. 22. VIII. 1632 zemř. mu dcera; za hrob nic.

Mostník z Nystice, Jan, syndikus či městský písař litoměřický, žádal již r. 1626 o přijetí do Perna a byl tam 26. XI. 1627 za měšťana také přijat. R. 1628 byl zvolen kurátorem či opatrovníkem české církve perenské; žil tam se ženou a 5 dětmi: Janem Sixtou, Annou, Dorotou, Lidmilou a Reginou. R. 1629 podepsal perenský patent o almužnu pro exulanty, viz Nosidlo, str. 61. Km. byl 20. IX. 1632 synu Adama Čecha a 13. XI. 1633 synu Petra Kelbla, viz Teplý 1900, str. 96. Měl sestru, provdanou Kuklovou, a bratra Matyáše, měšťana v Berouně. Choť jeho Lidmila prosila r. 1635 saského kurfiřta za přimluvu u císaře pro své požadavky v Čechách. Jan sám odešel se švédským vojskem r. 1639 do Litoměřic a prosil odtud velitele perenského Jana Zikm. z Liebenau, aby mu dovolil odvésti z Perna jeho zanechané zapečetěné mobilie, naložiti je na loďku a dovésti do Děčína; nemá, jak praví, nijakých prostředků, aby mohl sebe a své děti ošatiti a aby si mohl v noci na něco lehnouti. Zdá se, že mu vyhověno nebylo, neboť vystupuje ještě 10. I. a 6. VII. 1654 jako svědek v Perně, viz Doerr 1900, str. 3, č. 11 a str. 17, č. 64. Cís. rozsudkem z r. 1654 byl zbaven veškerého jmění v Čechách. Dcera jeho Dorota Mostníková, ještě v Litoměřicích narozená, zemř. svobodná v Perně r. 1694.

Mostník z Nystice, Jan Sixt, syn předchozího, stal se plukovníkem-kvartýrmistrem u švédského dragounského pluku a oženil se po míru s Dorotou Houškovou z Adlerberku. Koupil si 4. III. 1654 v Perně u Labské brány (Elbetor) dům a stal se perenským měšťanem. Zemř. 1687; žena mu zemř. r. 1687. Srv. Lippert, Leitmeritz, str. 478; Schmertosch 1902, str. 147; Bílek, Konf., str. 1126.

Mráz z Milešovky, Jan Theofil (Bohumil), hlava bohaté patricijské rodiny v Litoměřicích, odešel r. 1626 do Perna, kde byl 27. II. 1633 pohřben na českém hřbitově u sv. Mikuláše. V úmrtní knize je zapsán pouze jako „H. Joh. Theophilus von Leitmeritz. Srv. Lippert, l. c., str. 493; Bílek, Konf., str. 1126; Schmertosch 1902, str. 147.

Mráz z Milešovky, Zikmund Jiří, syn předchozího, žil jako hoch v Perně; později přešel ke katolicismu a zanechal jako poslední svého rodu r. 1646 veškerý majetek své příbuzné Regině Houškové. Srv. Doerr 1900, str. 4, č. 16; Bílek, Konf., str. 1127; Schmertosch 1902, str. 147.

Mrázová z Milešovky, Lidmila, choť Jana Theofila; syn Zikmund Jiří, pro něhož jako pro synovce žádal Ad. Lounský jmění

po manželce Anně Mantýnové r. 1631. Doerr 1900, str. 4, č. 16.

Mrázová z Milešovy, Regina, dcera litom. měšťana Havla Mráze, jenž stál s kurfiřtem saským v přátelských stycích, utekla do Perna, viz Schmertosch 1902, str. 147. Vdala se tu po druhé za Jana Houšku z Adlersberku. Srv. Bílek, Konf., str. 1122, 1123; Schmertosch 1901, str. 331.

Mršík Václav, z Litoměřic, viz Honejsek, Vlast XV, str. 123. O konfiskaci jeho majetku Bílek, Konf., str. 1127, 1135.

Mueller Jakub viz *Moeller Jakub*.

Mueller Jiří, z Chomútova. Bydlel v Drážďanech, kde také napsal 17. IV. 1639 závět, která byla otevřena teprve 15. IV. 1651. V ní odkázal 100 tolarů „dem böhm. Minister zu Pirna, so der Augsburger Confession zugetan“, míně tím patrně správce české církve M. Sam. Martinia z Dražova, jenž se však tohoto odkazu nedočkal. Peníze byly vyplaceny perenskému českému kostelu r. 1651. Viz Doerr 1900, str. 10/11, č. 37.

Munka z Ejuančic, Jan Václav. Napsal 14. I. 1632 v Perně do památníku Mladotova: Amicum proba, probatum ama. Srv. Holínová 1909, str. 139. Doerr 1900, str. 33 s. v. Munk.

Musika (Muzika) Jan, z Prahy. 6. I. (II.) 1631 pohř. mu syn Jan Jiří. Km.: Jan Jiří Kamejtský jej na rukou držel a přísluhovali mu Daniel Radoletický a urozená paní Lidunka Sabatová, viz Teplý 1900, str. 94/5. Bílek, Konf., str. 1037, zná mezi exulanty pražskými pouze Mat. Muzikáře. Srv. Liva, 1930, str. 411.

Musil Jiří s manželkou a dvěma dětmi žil v Perně, viz Bergmann; Liva, 411.

Mutvilig Kašpar, z Prahy; zemř. mu dcera 7. II. 1632.

Myllner (Milner, Müllner) z Myhlhauzu (Mühlhausen), Jan, pán na Mimoni a Děvině, zdržoval prý se v Perně, viz Bílek, Ref., str. 214. Osudy Jiřího Myllnera, jenž žil od r. 1628 mimo Čechy a sloužil v saském vojsku viz u Bílka, Ref., str. 195. Konf., str. 383 a u Schmertosche 1902, str. 148.

Myslík (? Mislich) Jiří, z Prahy. 12. XI. 1635 zemř. mu žena.

Myška ze Žlunic, Albrecht, byl r. 1629 se sv. p. Habartem z Vřesovic v Perně; zemřel však i s 2 dcerami v Marienberku. Bílek, Konf., str. 385; Schmertosch 1902, str. 144.

Myška ze Žlunic, Jindřich, bratr Albrechtův, žil se svou ženou a 2 dětmi r. 1629 taktéž v Perně. R. 1637 žil v Drážďanech. R. 1639 vymáhal marně v Praze, aby byla Anně, dceři bratra Albrechta, vyplacena dlužní suma za dvůr r. 1628 prodaný. Roku 1640 byl při svém pobytu v Praze od cis. rychtáře vsazen do vězení staroměstského, protože nechtěl přistoupiti ke katolickému náboženství a poněvadž nechtěl dáti katolické osobě plno-

mocenství ve svých záležitostech. Kurfiřt saský se často za něj přimlouval. Srv. Schmertosch 1902, str. 145.

Myška Kunata Oldřich od Písku, jak Oldřicha Kunatu Myšku ze Žlunic Nosidlo, str. 49, nazývá, oženil se v Perně 29. V. 1628 se sestrou p. Radkovce. Sloužil ve švédském vojsku jako oberstwachmistr. R. 1631 nabízel své služby saskému kurfiřtovi, tvrdě, že má 4—5 setnin dragounů. Když však na radu hr. Thurna a jiných exulantů 19. XI. 1631 město Most obsadil, byl od saského plukovníka Klitzingra v noci přepaden a do vězení uvržen. Bílek, Konf., str. 389; Schmertosch 1902, str. 145.

Myšková ze Žlunic, Bohunka, podepsala r. 1637 supplikaci; zemř. 29. IV. 1645 v Drážďanech ve stáří 53 let a byla pochována ve Frauenkirche. Schmertosch 1902, str. 144.

Naso Jan, býv. farář „zu Dibischen“ (= v Divišově?) v Čechách; žena jeho zemřela 15. VI. 1629; za hrob nic, srv. Pescheck, Gegenref. II, str. 525. Oženil se po druhé s Kateřinou, dcerou po Jiřím Jelínkovi, býv. měšťanu v městě „Myliffsin“. 8. II. 1630; nar. se mu 15. II. 1630 syn Jan Ondřej; km. Václ. Zikm. Celestýn z Freifeldu, barbír Jan Antoni a pí Černovická. Srv. v zápise o podporách: *Jan Naso Lanškrounský* dostal r. 1629/30 jako podporu 3 gr. — Nosidlo, str. 61, líčí osudy kněze *Jana Nasotovačovského*, jenž napsal r. 1629 nějakou protestaci proti Martiniovi a vydal ji jménem „celého národa“, t. j. české církve perenské.

Naumann Petr, ze Záhořic na Litoměřicku, oženil se 25. II. 1638 s vdovou po Martinu Faustovi, Markétou.

Negerlin (Neglerin) Simonová („Die Neglerin Simon von Prag“) zemř. 18. II. 1630; za hrob nic. Srv. Pescheck, Exul., str. 161.

Neher (Nehr, Ner, Mehr, Meher) z Nehrlingu, *Jiří*, purkmistr Menš. m. pražského v čas vzpoury, 23. II. 1628 kmotrem synovi Šimona Jonáše Stolce; 17. IV. 1628 s deputací do Drážďan, viz Nosidlo, str. 42. Zaměstnáním malíř (Nosidlo 61), zvolen byl kurátorem církve perenské a podepsal r. 1629 patent o almužnu. R. 1631 se vrátil do Čech a byl r. 1634 zbaven znovu všeho jmění. 15. II. 1632 byl km. dceři Tom. Meera. Žil v Perně s manželkou Ěvou a schovankou Annou. Srv. Schmertosch 1902, str. 148; Volf, str. 108; Líva, str. 407.

Neher Martin, z Prahy. Manželka jeho km. synu Jana Demmericha z Prahy 18. I. 1630.

Nelcel (Nölzel) z Löwenastu, Pavel, J. Mti cís. služebník při puchalterii komory české, s manž. Ludmilou, roz. Jirkovskou z Děvína, ovdovělou Behemovou z Bauernperka. Postoupil listy,

danými v Žandově 29. IV. 1628 a v Perně 14. IX. 1628 dům na Malé straně synům svým Janovi Rudolfovi a Jindřichovi. Km. 20. X. 1632 dceři Jana Odháje. R. 1632 píše, že přišel před 12 lety v Praze o majetek. R. 1629 měl v Perně u sebe dítě. 1637 podepsal supplikaci. Srv. Schmertosch 1902, str. 149; Bílek, Konf., str. 1055; Líva, str. 407.

Nemes (Němec?) *Daniel*, z Českého Brodu. 14. XI. 1632 umřela mu žena Ludmila „Nemsin“.

Neruda Adam, z Berouna; 16. VII. 1629 zemřel mu syn; za hrob nic. Pescheck, Exul., str. 161 zove jej Nerodan.

Nestel Jiří, podle Teplého str. 35, k r. 1624 v Perně.

Netolický Zachariáš Heřman žil, jak se zdá, v Perně. Oženil se r. 1637 s Annou, vdovou po V. Jakšovi, býv. faráři ve Vchynicích, a obdržel lat. blahopřání od Tob. Bauschkeniusa, které jest v žitavské městské knihovně. Viz Scheuffler XX, 1899, str. 54/5; Zibrť-Volf IV, č. 9344.

Netzel Valter, z Ústí. Dcera jeho Kateřina km. dceruše Lor. Ditricha 28. II. 1637.

Neubach Jiří, z Nov. m. pražsk., km. 13. II. 1634 a 30. XII. 1636 synu exulanta z Prahy.

z Neuenberka Linhartové, Adam Leonard a Vilém Václav Leonard, sirotkové po Adamovi Linhartovi, byli odvedeni matkou pro náboženství do Saska. Podepsali se do Mladotova památníku: „Wag! Gott vermag. Pirna, den 27. Januar styl. vet. 1632.“ Holínová 1909, str. 140; Bílek, Ref., str. 195.

Neumann Petr, ze Zahorčic v Čechách, ohlásil se k svadbě s Markýtou Martínkovou 23./II. 1633. Viz Teplý 1900, str. 97.

Nicolaï Jan, krejčí. Narodil se r. 1582 z rodičů Tomáše Nicolaia, měščenina v Špremberku v Dolní Lužici, a Rejny, dcery dvojctihodného kněze Jiřího Jozefi, kazatele v téže Lužici. Roku 1617 se oženil v Praze s Annou, vdovou po Janovi Turnovském, měšťanu v St. m. pražském, maje u sebe svou matku Rejnu (Reginu). S manželkou svou zplodil 4 děti, tři dcery a jednoho syna, kteří ho všichni předešli do věčného života; s manželkou žil 7 let a několik neděl. Jeho matka Rejna, majíc blízko k osmdesátce, doprovázela svého jediného syna 4. (14.) VII. 1630 k hrobu. Kněz Samuel Martinius měl pohřební kázání, jež vyšlo tiskem. Srv. Líva, str. 380.

Nickel Jiří. Jeho synu Kristianovi byli 17. X. 1628 za km.: Oldřich Kapoun, Krist. Humpe a dcera Jindř. Žežuly z Prahy.

Niegerin (Černochová?) *Anna*, ze St. m. praž., km. synu Krist. Boehme 12. V. 1630.

Dr. K. Henking,
městský genealog v Schaffhausenu:

RODOPISNÁ DATA ŠVÝCARSKÉ LINIE RODU SKRÉTŮ ZE ZÁVOŘIC.

(Ze švýcarských pramenů upravil dr. V. J. Matina.)

Rodopisný rejstřík občanstva města Schaffhausenu ve Švýcarsku, založený kolem roku 1740, píše o této rodině a jejím usídlení následující:

Jest to jeden z novějších rodů zdejších ze vznešené šlechty z Prahy, který svého času k důležitým službám státním byl přibírán a na svém panství Závořice vedle jiných panských práv i mince razil, a doposud jsou obojí descendentí této rodiny v Schaffhausenu.

Konrád Skréta ze Závořic byl za císaře Rudolfa II. a Matyáše v Čechách Rationum praefectus et supremus Annonae Magister. Jeho syn počal studia svá na škole pražské, přičemž mu Jan Ulrich Reuter z Curychu vedle jiných dobré služby vykonal a přivedl to hlavně v latinské poesii k veliké dovednosti. České zmatky byly i jeho tichým musám osudné a donutily jej po opuštění statků hledati útočiště ve Švýcarsku, kde ihned na počátku v Basileji od Ludvíka Lucia S. M. Dr. a profesora s otcovskou láskou byl přijat a stal se konečně i jeho zetěm. Věnoval se všestranně studiu mediciny, v něm pak získal i gradus i slávu, vydal pak r. 1629 Thesaurum Rulandinum. V praxi byla při něm ruka Páně, takže byl nejen od různých sousedních panstev na radu volán, ale byl volán zároveň i do Bernu a Schaffhausenu, když tehdy mor hrozil vniknouti do Švýcarska a tak uchýlil se do posledně jmenovaného kantonu, kde byl zároveň se svým krajanem ze starého šlechtického rodu Černínem z Chudenic, který také dal přednost volnosti svědomí před výhodami vlasti, přijat v roce 1637 za občana a k t. zv. dolní společnosti kupců, která byla nejpřednější z 12 cechů schaffhausenských a ke které pak patřili i synové Jana Skréty. Stal se pak městským lékařem, ve kterážto hodnosti mu i jeho synové následovali.

Č. 1.

Jan Skréta ze Závořic,

Med. Dr.,

ženat s N. Lucius z Basileje,

od 3. října 1635 městským lékařem v Schaffhausenu.

Dítky:

Barbara, provdána 2. března 1651 za Frant. Konráda Körnera z Kreuznachu,

Bedřich Lucius, č. 2, zřejmě ještě v Basileji narozený; ve svých disertacích jmenuje se Basiliensis,

Jindřich, naroz. 15. října 1637, č. 3,

Karel, naroz. 6. června 1639,

Růžena, naroz. 27. srpna 1640, provd. za Augustina Suson z Kaiserslautern.

Ze spisů Jan Skrěty jsou známy následující:

1. Dissertatio de tumoribus praecipue alimentariis Basil. 1622.
2. Pentas observ. medic. miscellan. Basil. 1622.
3. Mart. Rulandi curationes empir. et tract. de Phlebotomia etc. Basil. 1622.

2.

Bedřich Lucius Skrěta ze Závěřic,

syn Jana č. 1, narodil se v Basileji, stal se roku 1650 doktorem mediciny v Basileji, r. 1651 honor. profesorem a městským fysikem v Schaffhausenu. Byl i v dějepisu a latinské poesii velice zběhlým. Oženil se 26. ledna r. 1651 s Markétou Peyerovou z Schaffhausenu, nar. 20. ledna 1626, dcerou Pavla Peyera a Kateřiny rozené Zenger z Montbellart.

Jim narodil se 26. června 1662 syn Lucius, č. 4.

Spisy:

1. Loci communem naturam et proprietates, paucis complex. theorematibus, submittit F. L. S. Basil. 1644.
2. Dissertatio gener. de Physica. Basil. 1649.
3. Dissertatio inaug. de febribus. Basil. 1650.
4. Dissertatio de familia Peyerorum. 1669.

3.

Jindřich Skrěta ze Závěřic

narodil se 15. října 1637 „zum Palmbaum“ jako syn Jana, č. 1, byl doktorem mediciny, zemřel 2. listopadu 1689 mrtvicí. Byl zprvu lékárníkem v domě „zum Glas“, 30. června 1689 se stal městským fysikem. Studoval také filosofii, matematiku a medicinu, odebral se r. 1670 do Heidelbergu a vydal tam Dissertatio physico-mathematica de causis ac natura auditionis, pak v r. 1671 v Basileji Dissertatio de laesa audicione, a stal se r. 1672 doktorem mediciny. R. 1682 přijat do Academia naturae curiosorum pod jménem Nicander, na to se stal těles-

ným lékařem na dvoře wirtenberském. Oženil se s Marií Senn ze Schaffhausen, rozenou 21. července 1642, dcerou Jana Senna a Heleny roz. Brunnerové z Diessenhoffenu.

Synové:

Pavel, nar. 3. července 1670, č. 5,
Jindřich, nar. 14. listopadu 1684, opustil 1715 Schaffhausen a mizí beze stopy.

Jeden dříve zemřelý syn a 5 dcer nejsou zde uvedeny.

Spisy Jindřicha Skrěty:

1. De feбри castrensi maligna liber singularis in lat. versus et autore recogn. et auctus. Scaphusii 1686, později vyd. německy pod názvem „Gott hilf gnädig“.
2. De Peste et Febribus pestilentialibus praeservandis et curandis, Drážďany, Frankfurt 1719.
3. Academiae Naturae Curiosorum Miscellan.
Dec. I. Obs. 177. De gallo gallinaceo ova ponente.
Dec. II. Obs. 34. De Mercurio cum auro incalescente .
4. Diss. phys. math. de causis ac natura auditionis. Heidelberg 1670.
5. Diss. inaug. phys. med. de laesa audicione. Basil. 1671.
6. Rhyne Wilhelm: De promontorio bonae spei eiusque tractus incolis Hottentottis, accurante brevesque notas add. Scaphusii 1686.

Jindřich Skrěta chtěl v r. 1680 ve svém domě „zum Glas“ dát provozovat tragedii Thomas Morus, nedostal však k tomu povolání.

4.

Ludvík Lucius Skrěta ze Závěřic

narodil se 26. července 1662, zemřel 28. března 1715. Byl synem Bedřicha Lucia, č. 2. Jako doktor medicíny stal se tělesným lékařem knížecího dvora Öttingenského. Dne 9. prosince 1689 oženil se s Markétou z Mandastu, nar. 26. srpna 1660, dcerou Jana Konráda z Mandastu a Anny Marie roz. Braunové. Měl syna Jana Konráda, nar. 28. září 1690, č. 6. Napsal Dissertatio inaug. de Paralyysi. Basil. 1687.

5.

Lucius Pavel Skrěta ze Závěřic,

nar. 13. července 1670, syn Jindřicha (č. 3) „zum Palmbaum“. Jako vlastník lékárny dolu Lauffen oženil se s Barborou Kup-

povou, nar. 23. ledna 1673, dcerou cechmistra Jindřicha Kuppa a Anny roz. Peyerové.

Synové:

Jindřich, nar. 28. května 1693, č. 7,

Jan Kašpar, nar. 12. prosince 1695, č. 8,

Jan, nar. 27. dubna 1699, č. 9,

Lucius Pavel, nar. 17. srpna 1703, od 1751 ve Východní Indii.

(Dokončení.)

RODOPISNÉ ROZHLEDY.

V *Časopise společnosti přátel starožitností československých*, redigovaném dr. Jos. Pelikánem, roč. XLII., č. 3 a 4, články dra Čeňka Saměše: Klášter Vilémovský, jakož dra J. Müldnera: Severočeské pohraničí po Bílé hoře, a Cyrila Merhouta: Městiště valdštejnského paláce před jeho výstavbou přinásejí hojnost zajímavého materiálu jmenného.

V *Numismatických zprávách* roč. 2 č. 1 přináší zajímavý článek K. Chaura: Byli u nás rytci XI. a XII. století Češi?

V *Sudetendeutsche Familienforschung* roč. 7 č. 2, red. dr. Franz Josef Umlauf a dr. Franz J. Wunsch, ve článku Matriky diecése trnavské na Slovensku uvádí seznam všech matrik této diecése, z nichž některé stáří svým sahají až k r. 1600. — Karl Enzmann uvádí sňatky cizích v oddávací matrice fary v Schönfeldu u Lokti v letech 1577—1749. — Julius Röder přináší ve svém článku výpisy z knih manželských smluv města Sternberku na Moravě z let 1647—1796.

Dr. V. J. Matina.

ZASLANÉ PUBLIKACE.

Kutnohorské příspěvky k dějinám vzdělanosti české, VIII. řady 3. sešit, vyd. archeologický sbor „Wocel“, red. J. Fiala, dr. Em. Jäger a dr. J. Růžička.

Časopis společnosti přátel starožitností československých v Praze, roč. XLII., č. 3, 4, red. dr. Josef Pelikán, profesor, Praha-Vršovice, Třebízkého 3.

Numismatické zprávy, roč. 2, číslo 5, vyd. a rediguje Karel Chaura, Praha II., Vojtěžská 15.

Sudetendeutsche Familienforschung, ročník 7, 2. sešit, red. dr. Franz Josef Umlauf a dr. Franz J. Wunsch, Ústí n. L.

Familiengeschichtliche Blätter, ročník 32, sešit 12, ročník 33, sešit 1, vyd. Zentralstelle für deutsche Personen- und Familiengeschichte, red. dr. Johannes Hohlfeld, Leipzig.

Mitteilungen des Roland Dresden Verein zur Förderung der Stamm-, Wappen- und Siegelkunde, roč. 19, seš. 10/12, Dresden am Taschenberg 3.

V. J. Matina: Maloskalské písně, básně. Praha II. Jircháře 10, vlast. náklad.

V. J. Matina: Naše bolesti, epigramy. Praha II., Jircháře 10, vlast. náklad.

ZPRÁVY SPOLKOVÉ.

Dne 15. ledna t. r. konána byla v Losově restauraci na Smíchově, Třída svornosti č. 6, valná hromada jednoty za dobré účasti členů, kde jednatel promluvil o celoroční činnosti spolkové, jež vzdor dnešní finanční krizi vyvíjela se utěšeně, neboť Sborník jednoty mohl pravidelně vycházeti a probouzeti v členstvu uvědomení a snahu v pátrání rodovém, takže účele jednoty bylo i v tomto roce dosaženo. Podobně i ze zprávy našeho vždy pečlivého pokladníka, pana J. Tamchyny, je zřejmo, že bylo hospodařeno obezřetně, takže vydávání Sborníku na tento rok je opět zabezpečeno. Při této příležitosti děkujeme Městské spořitelně pražské za dar Kč 200.—. Po udělení absolutoria odcházejícímu výboru vykonány volby výboru nového, do něhož zvoleni byli pánové: dr. V. J. Matina předsedou, JUC. Jaroslav Skréta místopředsedou, dr. Jan Rejsa-Kolkovský jednatel, J. Tamchyna pokladníkem, p. Mlázovský a slečna Boloňská revisory účtů, p. Ráb knihovníkem, p. Přech archivářem, p. Cidlínský zapisovatelem, pp. Jílek, Los a profesor Pícha členy výboru, pí Mikanová a p. Schlumperger náhradníky. — Členové se upozorňují, že jednota našla u svého člena pana Lose krásnou místnost spolkovou, kde budou pravidelně schůze členské každé úterý po 8. hod. večerní; místnost je blízko Palackého mostu: Praha-Smíchov, Třída svornosti č. 6.

OBSAH:

	Str.
Dr. Josef Volf: Čeští exulanti v matrikách perenských. IX.	1
Dr. K. Henking: Rodopisná data švýcarské linie rodu Skréťů ze Závořic	8
Dr. V. J. Matina: Rodopisné rozhledy	11
Zaslané publikace	11
Zprávy spolkové	12

P R A H A 1935

NÁKLADEM „JEDNOTY STARÝCH ČESKÝCH RODŮ“
V PRAZE II., JIRCHÁŘE 10.

KNIHTISKÁRNA „ORBIS“, PRAHA XII.